

מסמך 110

מסמך 110

יחסם של המכווננים לבני-תמותה יחידים

מתת החופש המוענקת להוויות בלתי-מושלמות פירושה טרגדיה בלתי-נמנעת, ומטבעה של האלוהות הקדמונית שהיא חולקת בסבל הזה באהבה, באופן אוניברסאלי ומתוך שותפות חברית אוהבת.

עד כמה שידעתי מגעת באשר לענייניו של יקום, הנני סבור כי אהבתו ומסירותו של מכוון מחשבה הינה החיבה האלוהית האמיתית ביותר בקרב הבריאה בכללותה. אהבת הבנים בעצם סעדם לגזעים הינה עילאית, ואולם, מסירותו של מכוון ליחיד היא נוגעת ללב באופן נשגב, והיא דומה באופן אלוהי למסירות האב. דומה כי אב פרדיס שמר לעצמו צורת מגע אישית זו בינו לבין יצוריו היחידניים כזכות הנתונה בלעדית לו כבורא. ואין שום דבר בכלל יקום היקומים אשר ניתן להשוותו לסעד המופלא של הישויות הבלתי-אישיות האלה, אשר שוכנות באופן כה מרתק בקרב ילדי הפלנטות האבולוציוניות.

1. לשכון בתוך הדעת האנושית

אין לחשוב על המכווננים כעל דבר שחי בתוך המוחות החומריים של בני האדם. הם אינם חלקים אורגניים של היצורים הפיזיים בעולמות. ראוי יותר לראות במכוונני המחשבה ככאלו השוכנים בדעת בת התמותה של האדם, ולא ככאלו המתקיימים בגבולות איבר פיזי בודד. והמכוון מתקשר ברציפות, בעקיפין ובאופן בלתי-מזוהה, עם הנתין האנושי, ובמיוחד במהלך אותן התנסויות נשגבות של מגע הסגידה של הדעת עם הרוח במודעות העל.

הנני מייחל להיות מסוגל לסייע לבני התמותה המתפתחים להבין טוב יותר, ולהעריך באופן מלא יותר, את מלאכתם הבלתי-אנוכית והעילאית של המכווננים החיים בקרבם, אשר הינם כה מסורים בנאמנותם למשימת קידום רווחתו הרוחנית של האדם. המשגוחים הללו סועדים ביעילות את ההיבטים הגבוהים יותר של דעת האדם; הם הינם מתפעלים חכמים ומנוסים של הפוטנציאל הרוחני של האינטלקט האנושי. הסייעים השמימיים הללו מתמסרים למשימה הכבירה של הנחייתכם בבטחה פנימה ומעלה אל מחוז המבטחים השמימי של האושר. אלו אשר עמלים ללא לאות, מקדישים עצמם לעתיד ההופך אישי של ניצחון האמת האלוהית בחיי הנצח שלכם. אלו הם הפועלים פקוחי העין המובילים את דעת האדם יודע-האל הלאה משרטוני הרשע, בעודם מובילים במומחיות את נשמתו המתפתחת של האדם אל עבר הנמלים האלוהיים של המושלמות, השוכנים לחופים רחוקים עד מאוד ונצחיים. המכווננים הינם מנהיגים אוהבים, אלו אשר ידריכו אתכם בביטחון ובבטחה דרך המבוכים החשוכים של אי-הוודאות בנתיבה הארצית הקצרה שלכם; הם הם המורים הסבלניים אשר מאיצים בהתמדה בנתיניהם להתקדם קדימה בנתיבי המושלמות המדורגת. הם הם השומרים בנאמנות זהירה על ערכי האופי הנעלים של היצור. תקוותי היא כי תאהבו אותם יותר, תשתפו עמם פעולה באופן מלא יותר ותנצרו אותם בחיבה גדולה יותר.

אף כי השוכנים האלוהיים עסוקים בעיקר בהכנתכם הרוחנית לשלב הבא בקיום הבלתי-נגמר, הם גם מתעניינים עד מאוד ברווחתכם בת החלוף ובהישגיכם האמיתיים על-פני כדור הארץ. הם ששים לתרום לבריאותכם, לאושרכם ולשגשוגכם האמיתי. הם אינם אדישים להצלחתכם בכל העניינים הנוגעים להתקדמותכם בפלנטה, עניינים אשר אינם פוגעים בחייכם העתידיים של הקדמה הנצחית.

מסמך 110

המכווננים מתעניינים במעשיכם בחיי היומיום ובפרטים הרבים הנוגעים לחייכם, ועוסקים בהם במידה שאלו משפיעים על הבחירות המשמעותיות, בנות החלוף, שלכם, ועל ההחלטות הרוחניות החיוניות שלכם, ולפיכך מהווים גורמים בפתרונכם את בעיית הישרדות הנשמה והקדמה הנצחית. ובעוד שהמכוונן הינו סביל באשר לרווחה בת החלוף גרידא, הוא הינו פעיל באופן אלוהי באשר לכל ענייני עתיד הנצח שלכם.

המכוונן נותר עמכם בכל האסונות ובכל המחלות אשר אינן פוגעות לחלוטין ביכולות המנטאליות. וכמה אכזרי מצדכם לחלל בידעין את הגוף הפיזי, או לזהמו בכוונה תחילה באופן כלשהו, הגוף אשר נדרש לשמש כמקדשה הארצי של מתת אל מופלאה זו. כל הרעלים הפיזיים מעכבים עד מאוד את מאמצי המכוונן לרומם את הדעת החומרית; זאת בעוד שבדומה לכך, הרעלים המנטאליים של הפחד, הכעס, הקנאה, צרות העין, החשדנות וחוסר-הסובלנות, פוגעים עד מאוד בהתקדמותה הרוחנית של הנשמה המתפתחת.

היום הנכם חולפים דרך שלב החיזור אחר המכוונן שלכם; ואם רק תהיו נאמנים לאמון אשר נתנה בכך הרוח האלוהית, אשר מבקשת להתאחד לנצח עם דעתכם ועם נשמתכם, תתרחש לבסוף אותה אחדות מורונטית, אותה הרמוניה נשגבת, אותו תיאום קוסמי, אותה התכווננות אלוהית, אותו היתוך שמימי, אותה התמזגות בלתי-נגמרת של זהות, אותה אחדות של הוויה אשר הינה כה מושלמת וכה סופית עד שאפילו האישיות המנוסות ביותר לעולם לא תוכלנה להפריד ביניהן, או להכיר את השותפים להיתוך – את האדם בן התמותה ואת המכוונן האלוהי – כזהויות נפרדות.

2. מכווננים ורצון אנושי

כאשר מכוונני מחשבה שוכנים בדעת האנושית, הם מביאים עמם את הקריירה לדוגמא, את החיים האידיאליים, כפי שאלו נקבעו ונצטוו על-ידם ועל-ידי המכווננים מדיונינגטון אשר הפכו לאישיים, וכפי שאלו אושרו על-ידי המכוונן אשר הפך אישי של אורנטיה. וכך הם מתחילים לעבוד תחת תכנית מובחנת אשר נקבעה מראש לשם פיתוחם האינטלקטואלי והרוחני של נתיניהם האנושיים, אך שום אדם אינו מחויב לקבל את התכנית הזו. כולכם נתונים תחת ייעוד אשר נקבע מראש, אך לא נגזר עליכם לקבל את היעוד האלוהי אשר נקבע מראש; הנכם חופשיים לחלוטין לדחות כל חלק מתכניתו של המכוונן, או אפילו את כולה. משימתם שלהם הינה לחולל בדעת שינויים כאלו ולבצע התאמות רוחניות אשר אתם עשויים לאשר מרצונכם באופן אינטליגנטי, כך שהם ירכשו השפעה גדולה יותר על הכוונתה של האישיות; ואולם, המשגוחים האלוהיים לא יצלו אתכם בשום מקרה, ולא ישפיעו עליכם באופן שרירותי כלשהו, בבחירותיכם ובהחלטותיכם. המכווננים מכבדים את ריבונות האישיות שלכם; ולעולם הם כפופים לרצונכם שלכם.

בשיטות עבודתם הם מתמידים, יצירתיים ומושלמים, אך הם לא ינקטו אף-פעם באלימות כלפי הרצון העצמי של מארחיהם. משגוח אלוהי אף-פעם לא יהפוך אדם כלשהו לרוחני בניגוד לרצונו; ההישרדות הינה מתת האלים ונדרש כי יצורי הזמן ישתוקקו אליה. אחרי ככלות הכול, בלא תלות במה שהמכוונן יצליח לעשות עבורכם, הרשומות יראו כי ההתמרות הושלמו בהסכמתכם שבשיתוף-פעולה; אתם הייתם שותפים מרצון של המכוונן בהשגתו של כל צעד וצעד בהתמרה הכבירה של קריירת ההרקעה.

המכוונן איננו מנסה לשלוט במחשבתכם ככזאת, אלא להפוך אותה לרוחנית ולנצחית. לא המלאכיות ולא המכווננים מוקדשים במישרין להשפעה על המחשבה האנושית; זוהי זכותה הבלעדית של האישיות. המכווננים מוקדשים לשיפורו, שינויו, התאמתו וכיוונו של התהליך המחשבתי שלכם; ואולם, במיוחד ובאופן ספציפי יותר הם מוקדשים למלאכת בנייתם של העתקים רוחניים של הקריירה שלכם, רישומים מורונטיים של העצמי האמיתי המתקדם שלכם, וזאת למטרות הישרדות.

מסמך 110

המכווננים עובדים בספרות הגבוהות יותר של הדעת האנושית, ומבקשים ללא הרף לייצר העתקים מורונטיים של כל מושג באינטלקט האנושי. לפיכך, קיימות שתי מציאויות אשר משיקות למעגלי הדעת האנושית ומתמקדות בהם: האחת, העצמי בן התמותה אשר התפתח מתכניותיהם המקוריות של נשאי החיים, והאחרת – ישות אלמותית מן הספרות הגבוהות של דיוויניגטון, מתת אל שוכנת. ואולם העצמי בן התמותה הינו גם עצמי אישי; יש לו אישיות.

כיצורים אישיים, יש לכם דעת ורצון. כיצור קדם-אישי, יש למכוונן קדם-דעת וקדם-רצון. אם אתם עושים כמצוות דעת המכוונן, כך שאתם רואים עמה עין בעין, כי אז תהפוכה דעותיכם לאחת, ואתם תקבלו את החיזוק של דעת המכוונן. אם לאחר מכן מצווה רצונכם את הוצאתן לפועל של החלטותיה של הדעת החדשה והמשולבת הזו, ואף אוכף את אותן החלטות, כי אז ישיג קדם הרצון של המכוונן ביטוי של אישיות דרך החלטתכם, וככל שהדבר נוגע לאותו מיזם, אתם והמכוונן הנכם אחד. דעתכם השיגה התכוונות אלוהית, ורצון המכוונן השיג ביטוי של אישיות.

בשיעור שבו מתגשמת זהות זו, אתם מתקרבים מן הבחינה המנטאלית לסדר הקיום המורונטי. דעת מורונטית הינה ביטוי המסמל את המהות ואת הסך הכולל של הדעות המשתפות-פעולה, דעות בעלות טבע שונה מבחינה חומרית ורוחנית. לפיכך, המושג "אינטלקט מורונטי" מעיד על דעת דואלית ביקום המקומי אשר נשלטת בידי רצון אחד. ובקרב בני התמותה זהו רצון ממקור אנושי אשר הולך והופך אלוהי באמצעות הזדהות האדם בעל הדעת האנושית עם דעתו של האל.

3. שיתוף פעולה עם המכוונן

המכווננים משחקים את המשחק הקדוש והעילאי של העידנים; הם עוסקים באחת מן ההרפתקאות העילאיות של הזמן במרחב. וכמה שמחים הם כאשר שיתוף הפעולה שלכם מאפשר להם לסייע בידכם במאבקיכם הקצרים בזמן, בעוד שהם ממשיכים להוציא אל הפועל את משימותיהם הגדולות יותר של הנצח. אך על-פי-רוב, כאשר המכוונן שלכם מנסה לתקשר אתכם, המסר אובד בזרמי החומר של שטפי האנרגיה של הדעת האנושית; רק מדי פעם תקלטו הד, הד קלוש ומרוחק של הקול האלוהי.

הצלחת המכוונן שלכם במפעל הנחייתכם דרך החיים בני התמותה, וכן בהגשמתה של הישרדותכם, אינה תלויה כל-כך בתיאוריות של אמונותיכם כמו בהחלטותיכם, בנחישותכם וביציבות אמונתכם. כל התנועות האלה של צמיחה באישיות הופכות להשפעות רבות-עוצמה המסייעות להתקדמותכם, מכיוון שהן מסייעות לכם לשתף פעולה עם המכוונן; הן מסייעות לכם להפסיק להתנגד. מכוונני מחשבה מצליחים במלאכתם הארצית או נכשלים בה לכאורה, רק במידה שבה בני התמותה מתחילים לשתף פעולה עם התכנית שבעטיה הם מקודמים לאורך נתיבת ההרקעה של הישג המושלמות. סוד ההישרדות טמון בתשוקה האנושית העליונה להידמות לאל ובנכונות הנלווית לה לעשות ולהיות כל אחד ואחד מן הדברים הנחוצים להגשמת ההישג הסופי של תשוקה מכלה זו.

בשעה שאנו מדברים על הצלחתו או על כישלוננו של המכוונן, אנו מדברים במונחים של הישרדות אנושית. המכווננים לעולם אינם נכשלים; הם הינם ממהות אלוהית, ולעולם הם יוצאים, בכל דבר שאותו הם עושים, כאשר ידם על העליונה.

אינני יכול שלא להבחין בכך שכה רבים מכם משקיעים זמן ומחשבה כה רבים על זוטות בחיים, בעוד שאתם מתעלמים כמעט לחלוטין מן המציאויות המהותיות יותר, אלה של החשיבות הנצחית, מאותם הישגים הנוגעים להתפתחותו של הסכם עבודה הרמוני יותר בינכם לבין המכווננים שלכם. היעד הכביר של הקיום האנושי הינו להתכוונן לאלוהיותו של המכוונן השוכן; ההישג הכביר של החיים בני התמותה הינו ההתכווננות להקדשה אמיתית, הקדשה מתוך הבנה, לתכליות הנצחיות

מסמך 110

של הרוח האלוהית אשר ממתינה ועובדת בתוך דעתכם. ואולם, מאמץ מוקדש ונחוץ להגשמתו של ייעוד נצח הינו תואם לחלוטין חיים מאושרים ונטולי דאגות, וכן קריירה מכובדת על-פני האדמה. שיתוף פעולה עם המכוון איננו כרוך בעיני-עצמי, באדיקות כוזבת, או בהשפלה עצמית צבועה ויומרנית; החיים האידיאליים הינם אלו של שירות אוהב ולא קיום של מורא ופחד.

בלבול, תמיהה, ולעיתים אפילו ייאוש או היסח הדעת, כל אלו אינם מעידים בהכרח על התנגדות להובלתו של המכוון השוכן. גישות מעין אלה מעידות לעיתים על חוסר בשיתוף פעולה פעיל עם המשגוח האלוהי, ולפיכך הן עלולות לעכב במידת מה את ההתקדמות הרוחנית, אך קשיים אינטלקטואליים רגשיים מעין אלו אינם מונעים כהוא זה את הישרדותה הוודאית של נשמה יודעת-אל. הבורות לבדה לעולם לא תוכל למנוע את ההישרדות; ואף לא ספקות הבלבול או הפחד שבאי-הוודאות. אך ורק התנגדות מודעת להובלתו של המכוון יכולה למנוע את הישרדותה של הנשמה האלמותית המתפתחת.

אל לכם לחשוב כי שיתוף הפעולה עם המכוון הינו תהליך מודע באופן מיוחד, משום שאין כך הדבר; ואולם, מניעים והחלטותיכם, נחישות האמונה שלכם ותשוקותיכם הנעלות, אכן מהווים שיתוף פעולה אמיתי ויעיל. ואתם יכולים להעצים את ההרמוניה עם המכוון בכך שתעשו את הדברים הבאים:

1. תבחרו להיענות להכוונה האלוהית; תבססו בכנות את החיים האנושיים על המודעות הגבוהה ביותר לאמת, ליופי ולטוב, ואז תתאמו את האיכויות האלוהיות האלה באמצעות חכמה, סגידה, אמונה ואהבה.

2. תאהבו את האל ותשאפו להידמות לו – תכירו באמת באבהות האלוהית ותאהבו ותסגדו להורה השמימי.

3. תאהבו את האדם ותשאפו בכנות לשרתו – תכירו בלב שלם באחוות האדם, וכן תתמלאו בחיבה אינטליגנטית וחכמה כלפי כל אחת ואחד מאחיותיכם ומאחיכם בני התמותה.

4. תקבלו בשמחה את אזרחותכם הקוסמית – תכירו הכרה כנה במחויבויות המדורגות שלכם להוויה העליונה, מודעות לתלות ההדדית בין האדם האבולוציוני לבין האלוהות המתפתחת. זוהי הולדתה של המוסריות הקוסמית וזהו שחר ההבנה של החובה ביקום.

4. עבודתו של המכוון בדעת

המכוונים מסוגלים לקלוט ברציפות את זרם האינטליגנציה הקוסמית אשר מגיע דרך מעגלי המאסטר של הזמן והמרחב; הם עומדים בקשר מלא עם אינטליגנציית הרוח ועם האנרגיה של היקומים. ואולם שוכנים רבי-עוצמה אלו אינם מסוגלים לשרר הרבה מעושר החכמה והאמת האלה אל דעת נתיניהם האנושיים, זאת בשל החוסר בטבע משותף ובשל היעדר הכרה מגיבה.

מכוון המחשבה עסוק במאמץ מתמיד להפוך את דעתכם לרוחנית, ובכך לפתח את נשמתכם המורונטית; ואולם, על-פי-רוב, אתם עצמכם הנכם בלתי-מודעים לסעד הפנימי הזה. אתם כמעט ואינכם יכולים להבדיל בין תוצרי האינטלקט החומרי שלכם עצמכם לבין פעילויותיהם האחרות של נשמתכם ושל המכוון.

תצוגות פתאומיות מסוימות של מחשבות, מסקנות ותמונות מנטאליות אחרות, הינן לעיתים תוצרים ישירים או עקיפים של עבודת המכוון; אך לעיתים קרובות הרבה יותר זו פשוט הופעה פתאומית בתודעה של רעיונות אשר הלכו והתקבצו יחד ברמות המנטאליות המצויות מתחת לפני השטח,

מסמך 110

מופעיו הטבעיים והשגרתיים של התפקוד הנפשי הרגיל של המעגלים של דעת חייתית מתפתחת. (בניגוד למופעים התת-מודעים הללו, ההתגלויות של המכוון מופיעות במחוזות העל-מודע.)

הפקידו את כל ענייני הדעת שמעל לרמת המודעות הבסיסית בידי המכוונים. בעת המתאימה – אם לא בעולם הזה כי אז בעולמות העליונים – הם יציגו סיכום ראוי של כל מלאכתם, ובסופו של דבר יציגו את אותם ערכים ומשמעויות אשר הופקדו למשמורת בידם. אם תשרדו, הם יקימו לתחייה כל אוצר בעל ערך של הדעת בת התמותה.

תהום גדולה פעורה בין האנושי לאלוהי, בין האדם לאל. הגזעים באורנטיה נשלטים במידה כה רבה באופן חשמלי וכימי, התנהגותם כה דומה לזו של בעלי החיים, תגובותיהם השגורות הינן כה רגשיות, עד כי המשגוחים מתקשים מאוד להנחות ולהכווין אותם. כל-כך חסרים לכם ההחלטות האמיצות ושיתוף הפעולה המוקדש, עד שעבור המכוונים השוכנים בכם כמעט בלתי-אפשרי לתקשר ישירות עם הדעת האנושית. ואפילו כאשר מתאפשר להם להביק פיסת אמת חדשה אל הנשמה האנושית המתפתחת, התגלות רוחנית זו מעוותת לעיתים קרובות את היצור וגורמת לעוויות של קנאות, או לתחילתה של מהומה אינטלקטואלית אשר מסתיימת באסון. הרבה מן הדתות החדשות וה"אימים" המוזרים הגיחו כתוצאה מתקשורת שנקטעה, תקשורת בלתי-שלמה, ותקשורת אשר לא הובנה כהלכה מעם מכוון המחשבה.

הרישומים בירושם מראים כי במשך אלפים רבים של שנים, בכל דור חיו פחות ופחות בני-אדם אשר היו מסוגלים לפעול ב בטח עם מכוונים הפועלים-מעצמם. זוהי תמונה מעוררת דאגה, והאישיות השולטות בשטניה הסתכלו בעין אוהדת על הצעותיהם של כמה מן המפקחים הפלנטאריים הכי קרובים לכם, אשר טענו כי יש לנקוט בפעולות לקידום ולשימור הטיפוסים הרוחניים יותר מבין הגזעים של אורנטיה.

5. מושגים שגויים של הכוונת המכוון

אל לכם לבלבל בין משימתם והשפעתם של המכוונים לבין מה שמכונה על-פי-רוב מצפון; שני הדברים הללו אינם קשורים במישרין זה לזה. המצפון מהווה תגובה אנושית ונפשית לחלוטין. אין לסלוד מקול המצפון, אך הוא רחוק מלהיות קול האל הפונה אל הנשמה, הקול אשר אמנם המכוון עשוי היה להיות, אילו ניתן היה לשמוע קול שכזה. הצדק עם המצפון כאשר הוא מאיץ בכם לנהוג נכונה; ואולם המכוון, בנוסף לכך, מנסה לומר לכם מה באמת נכון; כלומר, הוא עושה כן כאשר אתם יכולים להבחין בהכוונתו של המכוון, ובמידה שאתם מסוגלים לעשות כן.

התנסות החלום של האדם, אותו מצעד בלתי-סדור ומנותק של הדעת הישנה והבלתי-מתואמת, מהווה ראייה חותכת לכישלון המכוונים להביא את הגורמים המסועפים של דעת האדם לכדי הרמוניה ולאגד ביניהם. המכוונים פשוט אינם יכולים לתאם ולסנכרן, במהלך תקופת חיים אחת, באופן שרירותי שתי צורות מחשבה כל-כך שונות ומגוונות כמו זו האנושית וזו האלוהית. וכאשר הדבר עולה בידם, כפי שקורה מעת לעת, מועתקות נשמות שכאלה ישירות לעולמות העליונים מבלי שתידרשנה בהכרח לעבור דרך חויית המוות.

במהלך פרק השינה, מנסה המכוון להשיג אך ורק את מה שהאישיות שבקרבה הוא שוכן כבר אישרה אישור מלא, באמצעות ההחלטות והבחירות אשר התבצעו בזמנים של מודעות עצרת מלאה, ולפיכך הושמו במחוזות על-הדעת, מחוזות הקישור של יחסי הגומלין האנושיים והאלוהיים.

בשעה שמארחיהם בני התמותה ישנים, המכוונים מנסים לרשום את יצירותיהם ברמות הגבוהות יותר של הדעת החומרית, וכמה מן החלומות הגרוטסקיים שלכם מעידים על כישלונם ליצור מגע יעיל. האבסורדיות של חיי החלום מעידה לא רק על הלחץ של רגשות בלתי-מבוטאים, אלא גם

מסמך 110

על העיוות הנורא של ייצוגי המושגים הרוחניים שאותם מציגים המכווננים. תשוקותיכם, הדחפים שלכם, ונטיות מולדות אחרות, מעתיקות את עצמן אל תוך התמונה, ותשוקות שלא בוטאו מחליפות את המסרים האלוהיים אשר מנסים המשתכנים בקרבכם לרשום ברשומות הנפש בזמן השינה הבלתי-מודעת.

מסוכן עד מאוד לשער את התוכן של המכוון בחיי החלום. המכווננים אכן פועלים בזמן השינה, ואולם התנסויות החלום השגרתיות שלכם הינן פיזיולוגיות ופסיכולוגיות לחלוטין. בדומה לכך, יהא זה מסוכן לנסות ולהבחין בין הרישום המושגי של המכוון לבין הקליטה הרציפה, פחות או יותר, והמודעת, של הכוונת המצפון האנושי. אלה הן בעיות אשר תידרשנה לפתרון באמצעות אבחנה יחידנית והחלטה אישית. ואולם, מוטב לו לאדם לשגות בכך שידחה את ביטוי המכוון בהאמינו שזוהי הינה התנסות אנושית לגמרי, מאשר שישגה בכך שירומם את תגובתה של הדעת החומרית מעלה לספֶרה של כבוד אלוהי. זכרו כי השפעתו של המכוון באה לידי ביטוי – ברובה, אף כי לא במלואה – כהתנסות על-מודעת.

ככל שאתם מעפילים במעלה המעגלים הנפשיים, אתם אכן מתקשרים עם המכווננים שלכם בשיעורים שונים ומתגברים, לעיתים במישרין אך לרוב בעקיפין. ואולם, יהא זה מסוכן להשתעשע ברעיון כי כל מושג חדש המגיע בדעת האנושית הינו הכתבה של המכוון. לעיתים קרובות יותר בקרב הוויות מן הסדר שלכם, מה שאתם מקבלים כקולו של המכוון בוקע לאמיתו של דבר מן האינטלקט שלכם עצמכם. זהו מדרון חלקלק, וראוי לכל אדם כי יִשֵּׁב את הבעיות האלה בעצמו, בהתאם לחכמתו האנושית הטבעית ולתובנתו העל-אנושית.

המכוון של בן האנוש אשר דרכו מתבצעת תקשורת זו, נהנה ממרחב פעילות רחב בעיקר משום שאדם זה הינו אדיש כמעט לחלוטין לכל מופעיה החיצוניים של הנוכחות הפנימית של המכוון; אכן, זהו בבחינת מזל טוב שאותו אדם נותר כמעט בלתי-מוטרד באופן מודע מכלל הפרוצדורה הזו. הוא אוזח באחד מן המכווננים המנוסים ביותר של זמנו ושל דורו, ועדיין תגובתו הפסיבית, כמו גם חוסר היטרדותו מן התופעות הקשורות לנוכחות של מכוון גמיש זה בדעתו, כונתה על-ידי שומרת הגורל תגובה נדירה וברת-מזל. וכל אלו מהווים תיאום ממוזל ורציף של השפעות, אשר מיטיבות הן עם המכוון בספֶרת הפעולה הגבוהה יותר והן עם השותף האנושי, מנקודת המבט של הבריאות, היעילות והשלווה.

6. שבעת המעגלים הנפשיים

סך כל התגשמות האישיות בעולם חומרי נכלל בכיבושם הרציף של שבעת המעגלים הנפשיים של הפוטנציאל של בני התמותה. הכניסה למעגל השביעי מסמלת את תחילת פעילותה של האישיות האנושית האמיתית. השלמתו של המעגל הראשון מעידה על בשלותו היחסית של בן האדם. אף כי חצייתם של שבעת מעגלי הצמיחה הקוסמית איננה שקולה להיתוך עם המכוון, השגתם של המעגלים הללו מסמנת את השגת אותם צעדים אשר הינם קודמים להיתוך עם המכוון.

המכוון הינו שותף שווה שלכם בהישג של שבעת המעגלים – הישג של בשלות אנושית יחסית. המכוון מעפיל אתכם דרך המעגלים, מן השביעי אל הראשון, אך מתקדם למעמד של עליונות ופעולה-עצמית באופן בלתי-תלוי יחסית בשיתוף הפעולה הפעיל של הדעת האנושית.

המעגלים הנפשיים אינם אינטלקטואליים גרידא, ואף אינם מורונטיים לחלוטין; הם נוגעים למעמד האישיות, להישג הדעת, לצמיחת הנשמה ולהתכוונות ביחס למכוון. חצייה מוצלחת של הרמות האלה דורשת את פעולתה ההרמונית של כלל האישיות, ולא רק של חלק כזה או אחר ממנה.

מסמך 110

צמיחתו של חלק אחד איננה שקולה להבשלתו של הכלל; החלקים צומחים לאמיתו של דבר ביחס להתרחבות העצמי כולו – העצמי השלם – החומרי, האינטלקטואלי והרוחני.

כאשר הטבע האינטלקטואלי מתפתח מהר יותר מן הטבע הרוחני, הופכת התקשורת עם המכוון לקשה ואף למסוכנת. בדומה לכך, התפתחות-יתר רוחנית נוטה לגרום לפירוש קנאי ומעוות של הכוונתו הרוחנית של השוכן האלוהי. היעדר יכולת רוחנית מקשה עד מאוד על שידורן של האמיתות הרוחניות המצויות בתודעת העל הגבוהה יותר לאינטלקט החומרי הזה. ניתן להעניק את מקסימום האור והאמת, במינימום סכנה בת-חלוף – או סיכון ממשי לרווחתה האמיתית של אותה ההווה – לדעת בעלת מנח מושלם, אשר מתארכת בגוף בעל הרגלים נקיים, אנרגיות ניטראליות ומיוצבות, וכן תפקוד כימי מאוזן – זאת כאשר הכוחות הפיזיים, המנטאליים והרוחניים מצויים בהרמוניה התפתחותית משולשת. באמצעות צמיחה מאוזנת שכזו יכול האדם להעפיל דרך מעגלי ההתקדמות הפלנטאריים, בזה אחר זה, למן השביעי ועד הראשון.

לעולם מצויים המכווננים בסמוך לכם והינם שלכם, ואולם רק לעיתים רחוקות הם יוכלו לשוחח אתכם ישירות, כהווה אחרת. מעגל אחר מעגל, תתווספה החלטותיכם האינטלקטואליות, בחירותיכם המוסריות והתפתחותכם הרוחנית ליכולתו של המכוון לפעול בתוככי דעתכם; וכך תעפילו, מעגל אחרי מעגל, מן השלבים הנמוכים יותר של הקשר עם המכוון ושל התכווננות הדעת, כך שהמכוון יוכל לרשום, באופן הולך ומתרחב, את הדמיות הגורל שלו בחיזיונות ובמשוכנעות מתגברות בתודעה המתפתחת של דעת-נשמה מבקשת אל זו.

כל החלטה שאתם עושים מסייעת לפעולת המכוון או מעכבת אותה; בדומה לכך, החלטות אלה ממש הן אשר קובעות את התקדמותכם במעגלי ההישג האנושי. נכון הדבר כי עליונותה של החלטה, הקשר שלה למצב חירום, נוגעת במידה רבה להשפעתה על ההתקדמות במעגל; יחד עם זאת, מספר ההחלטות, החזרות התכופות, החזרות בהתמדה, אף הן הכרחיות לשם וודאות יצירת ההרגל של תגובת מעין אלה.

קשה להגדיר במדויק את שבע רמות ההתקדמות האנושיות, זאת בשל העובדה שהרמות האלה הינן אישיות; הן משתנות מיחיד ליחיד ונקבעות ככל הנראה ביחס ליכולת הצמיחה של כל אדם. כיבושן של רמות האבולוציה הקוסמית האלה משתקף בשלושה אופנים:

1. *התכוונות למכוון*. הדעת ההופכת לרוחנית מתקרבת לנוכחות המכוון ביחס ישר להישג המעגל.

2. *התפתחות הנשמה*. הופעתה של הנשמה המורונטית מעידה על שיעור ועל עומק ההתמחות במעגל.

3. *מציאותה של האישיות*. שיעור מציאותו של העצמי נקבע במישורין על-ידי כיבושו של המעגל. אנשים הפוכים ליותר ויותר מציאותיים ככל שהם מעפילים מרמת הקיום האנושית השביעית אל עבר הראשונה.

עת נחצים המעגלים, צומח ילד האבולוציה החומרית לכדי הבוגר הבשל בעל פוטנציאל האלמותיות. המציאות המעורפלת, העובדית, של זה המצוי במעגל השביעי נסוגה מפני המופע הברור יותר של הטבע המורונטי המגיה של אזרח ביקום המקומי.

בעוד שלא ניתן להגדיר במדויק את שבע רמות הצמיחה האנושית, את המעגלים הנפשיים, ניתן להציע את הגבולות המינימאליים והמקסימאליים של השלבים הללו של התממשות הבשלות:

מסמך 110

המעגל השביעי. בני האדם נכנסים לרמה זו כאשר הם מפתחים את יכולות הבחירה האישית, יכולות ההחלטה היחידנית, האחראיות המוסרית והיכולת להשיג אינדיבידואליות רוחנית. כל אלו מעידים על תפקודן המאוחד של שבע הרוחות מסייעות הדעת תחת הכוונתה של רוח החוכמה, על הכללתו של היצור האנושי במעגל ההשפעה של רוח הקודש, ובאורנטיה, על ראשית תפקודה של רוח האמת, יחד עם קבלתו של מכוון מחשבה עבור הדעת האנושית. הכניסה למעגל השביעי מכוננת יצור בן-תמותה כאזרח פוטנציאלי אותנטי של היקום המקומי.

המעגל השלישי. עבודתו של המכוון יעילה הרבה יותר לאחר שהמרקיע האנושי משיג את המעגל השלישי ומקבל שומרת אישית שרפית של גורל. בעוד שנדמה כי אין תיאום בין מאמצי המכוון לאלו של השומרת השרפית, אף-על-פי-כן, ניתן לצפות בשיפור ברור בכל היבטי ההישג הקוסמי וההתפתחות הרוחנית לאחר שהושמה בת הלווייה השרפית האישית. משהושג המעגל השלישי, המכוון מנסה להפוך את דעתו של האדם למורונטית במשך תקופת החיים אשר נותרה בגוף, לחצות את שאר המעגלים, ולהשיג את המעמד הסופי של הקשר בין האלוהי לאנושי בטרם ימוסס המוות הטבעי את השותפות הייחודית.

המעגל הראשון. על-פי-רוב, המכוון אינו יכול לשוחח אתכם ישירות ובאופן בלתי-אמצעי בטרם הגעתכם למעגל הראשון, המעגל הסופי של ההישג האנושי המדורג. רמה זו מייצגת את ההגשמה האפשרית הגבוהה ביותר של מערכת היחסים בין הדעת למכוון בהתנסות האנושית בטרם התפשטה הנשמה המורונטית משמלת החומר של הגוף בשר ודם. ובאשר לדעת, לרגשות ולתובנה קוסמית, הישג זה של המעגל הנפשי הראשון, הינו הקרבה המרבית האפשרית בהתנסות האנושית בין הדעת החומרית למכוון הרוחני.

יתכן שראוי יותר לכנות את המעגלים הנפשיים הללו בכינוי **רמות קוסמיות** – התפישה בפועל של המשמעויות וההבנה של הערכים אשר באמצעותם מתקרבים במדורג למודעות המורונטית לראשיתה של מערכת היחסים בין הנשמה האבולוציונית לבין ההוויה העליונה המגיחה. ומערכת יחסים זו ממש היא אשר גורמת לכך שלנצח בלתי-אפשרי להסביר לדעת החומרית עד תום את המשמעות של המעגלים הקוסמיים. הישגי המעגלים הללו נוגעים למודעות באשר לאל רק באופן יחסי. משהו במעגל השביעי או השישי יכול להיות יודע-אל – מודעות של היות בן – כמעט כמו משהו במעגל השני או הראשון, אך הוויות כאלה, המצויות במעגלים הנמוכים יותר, מודעות הרבה פחות ליחסם ההתנסותי עם ההוויה העליונה, לאזרחות האוניברסאלית. אם יכשלו בהשגת הישג שכזה לפני המוות הטבעי, יהפוך הישג המעגלים הקוסמים הללו למנת חלקה של התנסות המרקיע בעולמות העליונים.

הנעת האמונה הופכת להתנסותית את מלוא ההכרה בעובדת היות האדם בנו של האל, ואולם הפעולה, השלמתן של החלטות, הינה הכרחית על-מנת להשיג באופן אבולוציוני מודעות לקרבה ההולכת וגדלה לממשותה הקוסמית של ההוויה העליונה. האמונה מתמירה את הפוטנציאלים לכדי ממשיים בעולם הרוחני, ואולם הפוטנציאלים הופכים לממשיים במחוזותיו הסופיים של העליון אך ורק באמצעות הגשמת בחירת ההתנסות ודרכה. ואולם, הבחירה לעשות את רצון האל מחברת בין האמונה הרוחנית להחלטות החומריות בעצם הפעולה האישית, ובכך מספקת נקודת משען אלוהית ורוחנית לתפקוד היעיל יותר של מנוף הרעב-לאל. תיאום חכם שכזה, בין הכוחות החומריים לרוחניים, מעצים עד מאוד הן את ההבנה הקוסמית על אודות העליון והן את ההבנה המורונטית על אודות אלוהיות פרדיס.

כיבושם של המעגלים הקוסמיים עומד ביחס ישר לצמיחה הכמותית של הנשמה המורונטית, להבנתן של משמעויות עליונות. ואילו המעמד האיכותי של נשמה אלמותית זו תלוי לחלוטין בתפישת האמונה החיה של עובדת-הערך הפרדיסי הפוטנציאלי לפיו האדם בן התמותה הינו בנו של האל הנצחי. לפיכך, משהו המצוי במעגל השביעי ממשיך אל העולמות העליונים על-מנת

מסמך 110

להגשים צמיחה קוסמית כמותית נוספת, ממש כפי שעושה כזה אשר נמצא במעגל השני או הראשון.

קיים רק קשר עקיף בין הישג המעגל הקוסמי לבין ההתנסות הרוחנית הדתית בפועל; הישגים מעין אלו תורמים הדדית אלה לאלה ומשום כך מועילים אלה לאלה. ייתכן שלהתפתחות רוחנית טהורה יש רק נגיעה קלושה לשגשוג חומרי בפלנטה, ואולם, הישג המעגל לעולם מעצים את הפוטנציאל להצלחה אנושית ולהישגים של בני התמותה.

מן המעגל השביעי ועד לשלישי מתרחשת פעולה מוגברת ומאוחדת של שבע הרוחות מסייעות הדעת במשימה של גמילת הדעת האנושית מתלותה במציאויות של מנגנוני חיי החומר, וזאת כהכנה להצגה הולכת וגדלה של רמות ההתנסות המורונטיות. למן המעגל השלישי והלאה, השפעתן של המסייעות פוחתת בהדרגה.

שבעת המעגלים כוללים את ההתנסות האנושית, אשר נעה למן הרמה החייתית הטהורה הגבוהה ביותר ועד לרמה המורונטית הנמוכה ביותר, אשר עמה מתרחש מגע בפועל ובה המודעות העצמית מהווה התנסות של האישיות. כיבושו של המעגל הראשון מסמל את הישג הבשלות הקדם-מורונטית בת התמותה, ומסמנת את סיום הסעד האחד של הרוחות מסייעות הדעת כהשפעה בלעדית על פעולת הדעת של האישיות האנושית. מעבר למעגל הראשון, הופכת הדעת דומה יותר ויותר לאינטליגנציה של שלב האבולוציה המורונטי, הסעד המשולב של הדעת הקוסמית והמתת מסייעת-העל של הרוח היצירתית של יקום מקומי.

הימים הגדולים בקריירה היחידנית של המכוון הינם: ראשית, כאשר הנתין האנושי פורץ את המעגל הנפשי השלישי, ובכך מבטיח את פעולתו העצמית של המכוון ואת הרחבת טווח פעולתו (זאת בתנאי שהמכוון לא היה פעיל-עצמית קודם לכן); אז, כאשר משיג השותף האנושי את המעגל הנפשי הראשון, וכך מתאפשרת ביניהם תקשורת הדדית, לפחות במידת מה; ולבסוף, כאשר הם מותכים סופית ולנצח.

7. הישג האלמותיות

הישג שבעת המעגלים הקוסמיים איננו שקול להיתוך עם המכוון. באורנטיה חיים היום בני-אדם רבים אשר השיגו את מעגליהם; ואולם, ההיתוך תלוי בהישגים רוחניים גדולים ומעודנים עוד יותר. הוא תלוי בהגעה להתכוונות סופית ומלאה של הרצון בן התמותה אל רצונו של האל, כפי שזה מתגשם במכוון המחשבה השוכן.

משהשלים בן אנוש את מעגלי ההישג הקוסמיים, והלאה מכך, כאשר הבחירה הסופית של הרצון האנושי מתירה למכוון להשלים את קישורה של הזהות האנושית עם הנשמה המורונטית עוד במשך החיים הפיזיים והאבולוציוניים, כי אז חיבור מושלם זה של נשמה ומכוון ממשיך באופן עצמאי אל העולמות העליונים, ומאורסה יוצא הצו המתיר את ההיתוך המיידית בין המכוון לנשמה המורונטית. היתוך זה במהלך החיים הפיזיים מאכל באופן מיידית את הגוף הפיזי; אדם אשר הינו עד למחזה מעין זה רק יראה את בן התמותה המועתק נעלם "ברכב של אש".

רוב המכוונים אשר העתיקו את נתיניהם מאורנטיה היו מנוסים מאוד, והם נרשמו ככאלו אשר שכנו קודם לכן בקרב בני-תמותה רבים אחרים בספרות אחרות. זכרו, המכוונים רוכשים ניסיון השתכנות רב ערך בפלנטות מסדר ההשאלה; אין להבין מכך שמכוונים רוכשים את הניסיון הדרוש לעבודה מתקדמת אך ורק בקרב אותם בני-תמותה אשר אינם מצליחים לשרוד.

מסמך 110

לאחר ההיתוך עם בן התמותה, המכווננים חולקים אתכם את ייעודכם ואת התנסותכם; הם הינם אתם עצמכם. לאחר ההיתוך בין הנשמה המורנטית האלמותית והמכוונן הקשור, כל הערכים וההתנסויות של האחד הופכים בסופו של דבר לנחלתו של האחר, כך שהשניים הינם למעשה ישות אחת. במובן מסוים, הוויה חדשה זו הינה הוויה של נצח העבר כמו גם של נצח העתיד. כל מה שלפנים היה אנושי בנשמה השורדת, וכל אשר הינו התנסותי באופן אלוהי במכוונן, הופכים כעת לקניין בפועל של האישיות החדשה ביקום, המצויה בעיצומה של הרקעה מתמדת. ואולם, בכל רמה ביקום יוכל המכוונן להעניק ליצור החדש אך ורק את אותם מאפיינים אשר הינם משמעותיים ובעלי-ערך לאותה רמה. אחדות מוחלטת עם המשגוח האלוהי, מיצוי שלם של כלל מתת המכוונן יוכל להיות מושג בנצח אך ורק לאחר ההישג הסופי של האב האוניברסאלי, אב הרוחות, ולעולם המקור של המתנות האלוהיות האלה.

כאשר הנשמה המתפתחת והמכוונן האלוהי מותכים באופן סופי ולנצח, כל אחד מהם רוכש את כלל האישיות של האחר אשר ניתן להתנסות בהן. בבעלות אישיות מתואמת זו מצוי כלל זיכרון ההישרדות ההתנסותי אשר לפנים היה נחלת הדעת האנושית הקודמת, ושלאחר מכן דר בקרבה של הנשמה המורנטית, ובנוסף לכך, כולל סופיון פוטנציאלי זה את כל הזיכרון ההתנסותי של המכוונן, אשר נצבר במשך כל ההשתכנויות בנות התמותה מאז ומעולם. ואולם, למכוונן יידרש נצח של עתיד על-מנת להעניק לשותפות האישיות את מלוא המשמעות והערכים אשר נושא עמו המשגוח האלוהי קדימה והלאה למן נצח העבר.

ואולם, עבור רוב רובם של בני אורנטיה יידרש המכוונן להמתין בסבלנות עד להגעתה של גאולת המוות; הוא חייב להמתין לשחרורה של הנשמה המגיחה משליטתן הכמעט מוחלטת של תבניות האנרגיה ושל הכוחות הכימיים, שליטה הטבועה בסדר הקיום החומרי שלכם. הקושי העיקרי שאותו אתם חווים במגע עם המכווננים שלכם נובע בדיוק מטבע חומרי אינהרנטי זה. כה מעטים מבני התמותה הינם הוגי דעות אמיתיים; אינכם מתפתחים רוחנית ואינכם מטילים משמעת על דעותיכם על-מנת לעודד את הקשר עם המכווננים האלוהיים. אוזנו של האדם הינה חירשת כמעט לגמרי באשר להפצרותיו הרוחניות של המכוונן, אשר מתרגם את מסרי האהבה הרבים המגיעים מעם אב הרחמים. המכוונן מוצא כי כמעט בלתי-אפשרי עבורו לרשום את ההנחיות הרוחניות ומעוררות ההשראה האלה בדעת חייתית, אשר נשלטת במידה כל שלמה על-ידי הכוחות הכימיים והחשמליים אשר הינם אינהרנטיים לטבעכם הפיזי.

המכווננים שמחים ביצירת הקשר עם הדעת האנושית; ואולם, עליהם להתאזר בסבלנות במשך השנים הארוכות שבהן הם שוכנים בשקט וללא יכולת לפרוץ מבעד להתנגדות החייתית על-מנת לתקשר עמכם ישירות. ככל שמכוונני המחשבה מעפילים הלאה בסולם השירות, כך הם הופכים יותר ויותר יעילים. ואולם, הם אף-פעם לא יוכלו לברך אתכם, בעודכם בגוף בשר ודם, באותה חיבה שלמה, אוהדת ומלאת-ביטוי, כפי שיעשו זאת בשעה שתבחינו בהם, דעת אל דעת, בעולמות העליונים.

במהלך החיים בני התמותה, מפרידים הגוף והדעת החומריים בינכם לבין המכוונן שלכם ומונעים תקשורת חופשית; בעקבות המוות, לאחר ההיתוך הנצחי, אתם והמכוונן שלכם הנכם אחד – לא ניתן להבחין ביניכם כהוויות נפרדות – ולפיכך אין כל צורך בתקשורת, באופן שבו אתם מבינים אותה.

אף-על-פי שקולו של המכוונן מצוי לעולם בקרבכם, רובכם תשמעו אותו אך ורק לעתים רחוקות במהלך חייכם. בני-אדם המצויים מתחת למעגלי ההישג השני והשלישי שומעים את קולו הישיר של המכוונן אך לעיתים רחוקות מאוד; למעט ברגעי תשוקה עילאית, במצב עילאי וכתוצאה מהחלטה עילאית.

מסמך 110

בעת שנוצר ונקטע המגע בין הדעת האנושית של איש מילואים של גורל לבין המפקחים הפלנטאריים, לעיתים ממוקם המכוון השוכן באופן המאפשר שידור של מסר לשותף האנושי. לפני זמן לא רב, שודר באורנטיה מסר שכזה על-ידי מכוון פועל-עצמית לשותף האנושי, חבר בסגל המילואים של הגורל. המסר הזה החל במילים הבאות: "וכעת, ללא כוונה לפגוע או לסכן את הנתין שלו אני מוקדש ביראה, ללא כוונה לזוף יתר על המידה, או לרפות את ידיו, עבורי, אנא רשמו את פנייתי אליו." ואז נשלחה תוכחה יפהפייה ונוגעת ללב. בין היתר, ביקש המכוון "כי יעניק לי שיתוף פעולה כן יותר, יעמוד בשמחה גדולה יותר במשימות שאני מציב בפניו, יבצע בנאמנות גדולה יותר את התכנית אשר ארגנתי, יעמוד בסבלנות גדולה יותר בניסיונות שבחרתי, ידבק בנחישות ובשמחה גדולים יותר בדרך שבה בחרתי, יקבל בענווה גדולה יותר את האשראי העשוי להצטבר כתוצאה ממאמצי הבלתי-פוסקים – אנא שדרו כך את תוכחתי לאדם שבקרבו הנני שוכן. הנני מעניק לו את המסירות העילאית ואת החיבה של רוח אלוהית. ועוד אמרו לנתיני האהוב, כי אפעל בחוכמה ובעוצמה עד הסוף ממש, עד אשר ייתם אחרון המאבקים הארציים; ואשאר נאמן לאישיות אשר עליה הנני מופקד. והנני מאיץ בו לשרוד, לא על-מנת שלא אתאכזב, לא על-מנת שלא למנוע ממני את הגמול על המאבק המאומץ והסבלני שלי. הישג האישיות שלנו תלוי ברצון האנושי. מעגל אחר מעגל העפלתי בתוככי דעת אנושית זו, וכחוכחה לכך יעיד הבכיר בבני מיני. מעגל אחר מעגל הנני עובר לשיפוט. הנני ממתיך בהנאה וללא-מורא לקריאת העולים בגורל; והנני מוכן להעמיד כל זאת לבחינת בתי הדין של עתיקי היומין."

[הוצג על-ידי שליח בודד של אורונטון].